

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 75/20
Luxembourg, 25. junij 2020

Sodba v zadevi C-36/20 PPU
Ministerio Fiscal

Sodni organi, ki morajo odločati o pridržanju državljana tretje države v nezakonitem položaju, lahko prejmejo prošnjo za mednarodno zaščito in morajo zadevno osebo obvestiti o konkretnih načinih vložitve take prošnje

Oseba, ki je izrazila željo, da zaprosi za mednarodno zaščito, pred organi, pristojnimi za sprejem te prošnje, ne sme biti pridržana, zato ker v humanitarnem sprejemnem centru ni zadostnih kapacitet

Sodišče je v sodbi z dne 25. junija 2020, **Ministerio Fiscal** (Organ, za katerega je verjetno, da bo prejel prošnjo za mednarodno zaščito) (C-36/20 PPU), v okviru nujnega postopka predhodnega odločanja (PPU) **razsodilo, da preiskovalni sodnik, ki odloča o pridržanju državljana tretje države v nezakonitem položaju, spada pod pojem „drugi organi“** v smislu člena 6(1), drugi pododstavek, Direktive 2013/32¹ (v nadaljevanju: Direktiva o postopkih), **za katere je verjetno, da bodo prejeli prošnje za mednarodno zaščito, vendar po nacionalnem pravu niso pristojni za njihovo evidentiranje. Zato mora tak preiskovalni sodnik prosilca obvestiti o konkretnih načinih vložitve take prošnje. Sodišče je tudi razsodilo, da nemožnost najti nastanitev v humanitarnem sprejemnem centru ne more upravičiti pridržanja prosilca za mednarodno zaščito.**

Španski organi za reševanje na morju so 12. decembra 2019 blizu otoka Gran Canaria (Španija) prestregli čoln, na katerem je bilo 45 državljanov tretjih držav, ki so bili nato prepeljani na ta otok in med katerimi je bil VL, ki je malijski državljan. Naslednji dan je upravni organ odredil odstranitev teh državljanov in pri Juzgado de Instrucción n° 3 de San Bartolomé de Tirajana (preiskovalno sodišče št. 3 v San Bartoloméju de Tirajana, Španija) vložil zahtevo za nastanitev v centru za pridržanje. Potem ko je to sodišče VL seznanilo z njegovimi pravicami, je ta to sodišče obvestil o svoji nameri, da zaprosi za mednarodno zaščito. Ker v humanitarnem sprejemnem centru ni bilo zadostnih kapacitet, je navedeno sodišče odredilo namestitvev VL v center za pridržanje tujcev, v okviru katerega bi morala biti obravnavana njegova prošnja za mednarodno zaščito. VL je nato pri navedenem sodišču vložil tožbo zoper sklep o njegovem pridržanju, ker naj ta ne bi bil v skladu z Direktivo o postopkih in Direktivo 2013/33² (v nadaljevanju: Direktiva o sprejemu). V okviru te tožbe je to sodišče pri Sodišču vložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki se je med drugim nanašal na vprašanje, ali to sodišče spada pod pojem „drugi organi“ v smislu člena 6(1), drugi pododstavek, Direktive o postopkih in ali torej lahko prejme prošnje za mednarodno zaščito. Navedeno sodišče je Sodišče tudi vprašalo glede zakonitosti pridržanja VL.

Na prvem mestu, Sodišče je pojasnilo, da dobesedna razlaga pojma „drugi organi, za katere je verjetno, da bodo prejeli [prošnje za mednarodno zaščito]“ v smislu te določbe in zlasti izbira pridevnika „drugi“ kaže na **voljo zakonodajalca Unije, da uveljavi široko pojmovanje organov, ki sicer niso pristojni za evidentiranje takih prošenj, vendar pa jih lahko vseeno prejmejo. Ta izraz lahko torej zajema tako upravne kot sodne organe.** To ugotovitev potrjuje kontekstualna razlaga navedene določbe. **Eden od ciljev Direktive o postopkih je namreč zagotoviti učinkovit dostop, torej kar najbolj enostaven dostop do postopka za priznanje mednarodne zaščite. Če bi se sodnemu organu prepovedalo prejemanje prošenj za mednarodno zaščito, pa bi to**

¹ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

² Direktiva 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL 2013, L 180, str. 96).

oviralo uresničevanje tega cilja, zlasti v zvezi z zelo hitrimi postopki, v katerih lahko zaslišanje prosilca s strani sodišča pomeni prvo priložnost za uveljavljanje pravice do podaje take prošnje. Sodišče je zato ugotovilo, da preiskovalni sodnik, ki odloča o pridržanju državljana tretje države v nezakonitem položaju zaradi njegove vrnitve, spada med „druge organe,“ za katere je verjetno, da bodo prejeli prošnje za mednarodno zaščito.

Na drugem mestu, Sodišče je obravnavalo obveznosti, ki jih ima tak preiskovalni sodnik kot „drug organ“. Ugotovilo je, da iz člena 6(1), drugi in tretji pododstavek, Direktive o postopkih izhaja, da **mora ta sodnik prosilec za mednarodno zaščito predložiti informacije o konkretnih načinih vložitve take prošnje. Zato ta sodnik ravna v skladu z zahtevami te direktive, kadar na svojo pobudo državljana tretje države obvesti o pravici, ki jo ima, in sicer da zaprosi za mednarodno zaščito.** Poleg tega mora preiskovalni sodnik, če je državljan pred njim izrazil željo, da tako prošnjo poda, spis posredovati organu, pristojnemu za evidentiranje te prošnje, da bi bil ta državljan lahko deležen materialnih pogojev za sprejem in zdravstvenega varstva iz člena 17 Direktive o sprejemu.

Na tretjem mestu, Sodišče je preizkusilo združljivost pridržanja VL z Direktivo o postopkih in Direktivo o sprejemu. Najprej je poudarilo, da iz teh direktiv izhaja, da **je treba sprejeti široko pojmovanje izraza „prosilec za mednarodno zaščito“, saj državljan tretje države ta status pridobi ob podaji prošnje za mednarodno zaščito.** Sodišče je poleg tega poudarilo, da **dejanje „podaje“ take prošnje ne zahteva nobene upravne formalnosti. Zato dejstvo, da tak državljan izrazi željo, da zaprosi za mednarodno zaščito, pred „drugim organom“, kot je preiskovalni sodnik, zadostuje za to, da pridobi status prosilca za mednarodno zaščito.**

Zato je Sodišče poudarilo, da so bili od takrat, ko je VL podal prošnjo za mednarodno zaščito, pogoji za njegovo pridržanje urejeni v členu 26(1) Direktive o postopkih in členu 8(1) Direktive o sprejemu. Iz povezanega besedila teh določb izhaja, da države članice ne smejo pridržati osebe zgolj zaradi tega, ker je prosilec za mednarodno zaščito, ter da morajo biti razlogi in pogoji za pridržanje ter jamstva, ki so na voljo pridržanim prosilec, v skladu z Direktivo o sprejemu. Ker pa so v členu 8(3), prvi pododstavek, te direktive izčrpno naštet različni razlogi, s katerimi je mogoče utemeljiti pridržanje, in ker nemožnost najti nastanitev za prosilca za mednarodno zaščito v humanitarnem sprejemnem centru ne ustreza nobenemu od šestih razlogov za pridržanje, navedenih v tej določbi, **je bilo v tem primeru pridržanje VL v nasprotju z zahtevami Direktive o sprejemu.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793